

Väited ja peamised argumendid

Apellant palub Euroopa kohtul tühistada Üldkohtu otsus, tühistada vaidlusalused aktid (nõukogu otsuse 2014/776/ÜVJP⁽¹⁾ ja nõukogu rakendusmääruse (EL) nr 1202/2014⁽²⁾ lisad, ning nõukogu otsuse 2010/413/ÜVJP⁽³⁾ lisa II ja nõukogu määruse (EL) nr 267/2012⁽⁴⁾ lisa IX (muudetud vastavalt otsuse 2014/776/ÜVJP artikliga 1 ja rakendusmääruse (EL) nr 1202/2014 artikliga 1)) selles osas, kus hageja määrati üksuseks, mille suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid nõukogu määruse (EL) nr 267/2012 artikli 23 lõike 2 alusel; mõista välja hüüvitis nõukogu aktidega tema mainele tekitatud kahju eest, ning mõista tema esimese ja teise kohtuastme kulud välja nõukogult.

Apellant esitab oma kaebuse põhjenduseks kaks järgmist väidet, et Üldkohus rikkus õigusnormi ning et Euroopa Kohus peaks selle otsuse tühistama ja tegema ise asjas lahendi.

Esiteks jättis Üldkohus väärtelt tegemata järelduse, et nõukogu rikkus olulist menetlusnormi ja/või tegi ilmse hindamisvea, kui ta võttis vastu otsuse kanda SUT nimekirja, kuna ta jättis tegemata otsuse, milleks ta kohustatud oli.

Teiseks tõlgendas Üldkohus väärtelt õiguslikku kriteeriumi „toetus” Iraani valitsusele nõukogu otsuse 2010/413/ÜVJP (muudetud) artikli 20 lõike 1 punktis c ja 23. märtsi 2012. aasta määruse (EL) nr 267/2012 (muudetud) artikli 23 lõike 2 punktis d, millele nõukogu tugines põhjenduses, miks apellandi suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid, mistõttu tegi ta väära järelduse, et nõukogu esitatud tõendid toetavad apellandi kandmist sellesse nimekirja.

⁽¹⁾ Nõukogu 7. novembri 2014. aasta otsus 2014/776/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2010/413/ÜVJP, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 325, lk 19).

⁽²⁾ Nõukogu 7. novembri 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1202/2014, millega rakendatakse määrust (EL) nr 267/2012, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 325, lk 3).

⁽³⁾ Nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsus, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ning millega tunnistatakse kehtetuks ühine seisukoht 2007/140/ÜVJP (ELT L 195, lk 39).

⁽⁴⁾ Nõukogu 23. märtsi 2012. aasta määrus (EL) nr 267/2012, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 961/2010 (ELT L 88, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) 15. juulil 2015 – T-2, družba za ustvarjanje, razvoj in trženje elektronskih komunikacij in opreme, d.o.o (hetkel maksejõuetu) versus Slovenia Vabariik

(Kohtuasi C-396/16)

(2016/C 335/57)

Kohtumenetluse keel: slovenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: T-2, družba za ustvarjanje, razvoj in trženje elektronskih komunikacij in opreme, d.o.o (hetkel maksejõuetu)

Vastustaja: Slovenia Vabariik

Eelotsuse küsimused

1. Kas põhikohtuasjas käsitletava jõustunud määrusega, millega kinnitatakse kompromiss, kohustuste vähendamist tuleb käsitada mahaarvatava sisendkäibemaksu summa kindlaksmääramisel kasutatud tegurite muutumisena käibemaksudirektiivi artikli 185 lõike 1 ⁽¹⁾ tähenduses või sellest erineva olukorrana, milles esialgne mahaarvamine oli väiksem või suurem kui maksukohustuslasele käibemaksudirektiivi artikli 184 kohaselt lubatud?
2. Kas põhikohtuasjas käsitletava jõustunud määrusega, millega kinnitatakse kompromiss, kohustuste vähendamist tuleb käsitada tehinguna, mille eest on (osaliselt) tasumata, käibemaksudirektiivi artikli 185 lõike 2 esimese lõigu tähenduses?
3. Kas arvesse võttes õiguslike olukordade selguse ja kindluse nõudeid, mille on ette näinud liidu seadusandja ja mis tulenevad ka käibemaksudirektiivi artiklist 186, peab liikmesriik – kui ta nõuab nimetatud direktiivi artikli 185 lõike 2 teise lõigu kohaselt mahaarvamise korrigeerimist tehingute puhul, mille eest on osaliselt või täielikult tasumata – siseriiklikus õiguses need tasumata tehingute juhud konkreetselt ette nägema või lisama nende hulka jõustunud kohtumäärusega kinnitatud kompromissi (kui see on hõlmatud mõistega „tehingud, mille ees on tasumata“)?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1).